

መጽሐፈ ዳንኤል - መቶ ስልሳ ሦስት

ትንቢትን መግለጥ፡ የዳንኤል ምዕራፍ አስራ አንድን መመርመር

Jeff Pippenger

2024-03-28

አሁን በዳንኤል መጽሐፍ አሥራ አንደኛውን ምዕራፍ መመርመር እንጀምራለን።

እኔም በሜዶናዊው ዳርዮስ የመጀመሪያ ዓመት እርሱን ለማጽናትና ለማበርታት ቆሜ ነበር። አሁንም እውነቱን አሳይሃለሁ። እነሆ፡ በፋርስ ገና ሦስት ነገሥታት ይነሣሉ፤ አራተኛውም ከሁሉም እጅግ ይበልጥ ባለጠጋ ይሆናል፤ በብርታቱም በሀብቱ አማካይነት ሁሉን በግሪክ መንግሥት ላይ ያነሣላል። ኃያልም ንጉሥ ይነሣል፤ በታላቅ ግዛትም ይገዛል፤ እንደ ፈቃዱም ያደርጋል። እርሱም በተነሣ ጊዜ መንግሥቱ ይሰበራል፤ ወደ ሰማይም አራቱ ነፋሳት ይከፈላል፤ ለዘፋም አይሆንም፤ እርሱ እንደ ገዛበትም ግዛት አይሆንም፤ መንግሥቱ ከእነዚያ በቀር ለሌሎች ይነቀላልና። ዳንኤል 11፡1-4።

ገብርኤል ዳንኤልን መጀመሪያ የሚያስታውቀው፣ በዳርዮስ የመጀመሪያ ዓመት ከእርሱ ጋር እንዲሁ እንደ ሠራ ነው፤ ይህም የዳርዮስ እህት ልጅ የሆነው ጄኔራሉ ባቢሎንን ያዘበትና ብልጣሳርን የገደለበት ዓመት ነው። ዳንኤል ይህን ራእይ በቂርስ በሦስተኛው ዓመት እየተቀበለ ነው፤ ይህም በአሥረኛው ምዕራፍ የመጀመሪያው ቁጥር መሠረት ነው፤ ስለዚህ ገብርኤል ዳርዮስንና ቂርስን ሁለቱንም “የፍጻሜው ዘመን” የሚወክሉ ምልክቶች እንደሆኑ እያመለከተ ነው። ብልጣሳርና ባቢሎን በሜዶ-ፋርስ መንግሥት በ538 ዓ.ዓ. ተወሰዱ።

“ቂርስ በ538 ዓ.ዓ. በተንኮል ዘዴ የወሰዱትን ባቢሎን ከበባት፤ ፋርሳውያን የገደሉት ቤልሻጽር በሞተ ጊዜም የባቢሎን መንግሥት መኖሩን አቆመ።” ኡሪያ ስሚዝ፣ Daniel and the Revelation, 46.

በዓ.ዓ. 538 ዓመት ዳንኤል ዘጠነኛውን ምዕራፍ መዘገበ።

“በቀደመው ምዕራፍ [ምዕራፍ ስምንት] የተመዘገበው ራእይ በብልሻጽር ሦስተኛ ዓመት፣ ከክርስቶስ ልደት በፊት 538 ተሰጠ። በዚያው ዓመትም፣ እርሱም ደግሞ የዳርዮስ የመጀመሪያ ዓመት ሲሆን፣ በዚህ ምዕራፍ [ምዕራፍ ዘጠኝ] የተተረኩት ክስተቶች ተፈጸሙ።” ኡሪያ ስሚዝ፣ ዳንኤል እና ራእይ፣ 205።

በክ.በ. 538 በቤልሻጽር ሦስተኛውና የመጨረሻው ዓመት፣ የዳርዮስም የመጀመሪያው ዓመት በነበረበት ጊዜ፣ ጌታ የከለዳውያንን ምድር ቀጣትና ምድረ በዳ አደረጋት።

ይህችም ምድር ሁሉ መፍረስና መደነቂያ ትሆናለች፤ እነዚህም አሕዛብ የባቢሎንን ንጉሥ ሰባ ዓመት ያገለግላሉ። ሰባውም ዓመት በተፈጸመ ጊዜ፣ እኔ የባቢሎንን ንጉሥና ያንን ሕዝብ ስለ ኃጢአታቸው፣ ይላል እግዚአብሔር፣ እቀጣለሁ፤ የከለዳውያንንም ምድር ለዘላለም መፍረሻ አደርጋታለሁ። ኤርምያስ 25፡11, 12።

በአሥረኛው ቁጥር፣ ጌታ ወደ ባቢሎን ቅጣት ሲመራ ፣ “በኋላ” የሚለውን ቃል ይጠቀማል። ባቢሎን “ከተፈረመች በኋላ”፣ ጌታ ለእግዚአብሔር ሕዝብ መልካም ሥራውን ይፈጽም ነበር።

ለእንዲህ ይላል ጌታ፤ በባቢሎን ሰባ ዓመት ከተፈጸመ በኋላ እጎበኛችኋለሁ፣ ወደዚህም ስፍራ እንድትመለሱ መልካሙን ቃሌን በእናንተ ላይ እፈጽማለሁ። ኤርምያስ 25፡10።

የሰባው ዓመት ምርኮ በክርስቶስ ልደት በፊት 606 ዓመት ጀመረ።

«ሰባው ዓመታቱ በክ.በ. 606 እንደ ጀመሩ ዳንኤል ተረድቶ ነበር፤ እነርሱም አሁን ወደ ፍጻሜ አቸው እየቀረቡ መሆናቸውን አስተዋለ።» ኡርያስ ስሚገዢ፣ Daniel and the Revelation, 205.

ሰባው ዓመት ምርኮ በክርስቶስ በፊት 606 ዓ.ዓ. ተጀመረ፤ በክርስቶስ በፊት 536 ዓ.ዓ.ም. ተፈጸመ፤ ይህም ቤልሻጽር ከሞተ እና ባቢሎን በክርስቶስ በፊት 538 ዓ.ዓ. ከተፈረሰች ሁለት ዓመት በኋላ ነበር። ይህም የቂሮስ ሦስተኛ ዓመት ነበር። ገብርኤል የሕዳድ ወንዝን ትንቢት በቂሮስ ሦስተኛ ዓመት ያኖራል፤ የአሥራ አንደኛውም ምዕራፍ ትረካ በዳርዮስ የመጀመሪያ ዓመት በመጠቀስ ይጀምራል፤ ይህንም ሲያደርግ ሁለት የተለዩ ዓመታትን እየለየ ነው። በክርስቶስ በፊት 538 ዓ.ዓ. እና 536 ዓ.ዓ.ም. ሁለቱም የተወሰኑ ጊዜያት ነበሩ፤ በክርስቶስ በፊት 538 ዓ.ዓ. የሰባው ዓመት ትንቢት የሚፈጸምበት የተወሰነ ጊዜ ነበር፤ በክርስቶስ በፊት 536 ዓ.ዓ.ም. ደግሞ "ከ" 538 ዓ.ዓ. በኋላ፣ ጌታ ለሕዝቡ መልካሙን ሥራውን የሚፈጸምበት የተወሰነ ትንቢታዊ ጊዜ ነበር።

538 ዓ.ዓ.በ. እና 536 ዓ.ዓ.በ. ሁለቱም የተወሰኑ ጊዜያት ናቸው፤ እነርሱም በሁለት ታሪካዊ ሰዎች ተወክለዋል፤ አንዱ የሜዶን የመጀመሪያ ንጉሥ ነበር፤ ሁለተኛውም የፋርስ የመጀመሪያ ንጉሥ ነበር። እውነተኛ እስራኤል በእውነተኛቱ ባቢሎን በምርኮ የነበረበት ሰባ ዓመታት መጨረሻ፣ መንፈሳዊ እስራኤል ከ538 ዓ.ም. እስከ 1798 ድረስ በመንፈሳዊቱ ባቢሎን በምርኮ የነበረበትን አንድ ሺህ ሁለት መቶ ስድሳ ዓመታት ይወክል ነበር። 1798 "የተወሰነ ጊዜ" ነበረ፤ ከዚያም በኋላ በትንቢት "የመጨረሻው ጊዜ" ተብሎ የሚታወቀው ዘመን ተጀመረ። 538 ዓ.ዓ.በ. እና 536 ዓ.ዓ.በ. እንደ "የተወሰነ ጊዜ" የተወሰኑ ሲሆን፣ "የመጨረሻው ጊዜ" ተብሎ የተወከለውን ዘመን መጀመሪያም ያመለክታሉ።

"በዚህ ረዥም የማያቋርጥ ስደት ዘመን ሁሉ በምድር ላይ ያለች የእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን፣ በምርኮ ዘመን በባቢሎን በምርኮ እንደ ተያዙት የእስራኤል ልጆች በእውነት እንዲሁ በምርኮ ውስጥ ነበረች።" Prophets and Kings, 714.

ሁሉም ትንቢት ከመጀመሪያ ጊዜ ከተፈጸመባቸው ዘመናት ይልቅ በተለይ የመጨረሻዎቹን ቀኖች ይመለከታል፤ ስለዚህ 538 ዓ.ዓ. እና ንጉሥ ዳርዮስ፣ ከ536 ዓ.ዓ. እና ንጉሥ ቂሮስ ጋር በመሆን፣ በ1989 ያለውን "የፍጻሜው ዘመን" ይወክላሉ፤ እነዚህ ሁለቱ ነገሥታትም ፕሬዚዳንት ሬጋንንና ፕሬዚዳንት ቡሽ የመጀመሪያውን ይምሳሉ። 538 ዓ.ዓ. እና 536 ዓ.ዓ. አንድ መለያ ነጥብን እንደሚወክሉ በመገንዘብ የሚፈጸም የመለያ ነጥብን ይወክላሉ። "የፍጻሜው ዘመን" የተባለው መለያ ነጥብ ከሁለት ምልክቶች የተገነባ ነው፤ አንዳንድ ጊዜም እንደ ሬጋን እና ቡሽ የመጀመሪያው ሁለቱም ምልክቶች በአንድ ዓመት ውስጥ ይፈጸማሉ። ነገር ግን ይህ ከመደበኛው ሥርዓት የሚለይ ነው፤ ምክንያቱም በሙሴ ዘመን ያለው "የፍጻሜው ዘመን" መለያ ነጥብ የአሮንና የሙሴ ልደት ነበር፤ እነርሱም በሦስት ዓመት ልዩነት ተለይተው ነበር። በክርስቶስ ታሪክ ውስጥም በስድስት ወር ልዩነት የተለዩ የዮሐንስ መጥምቅና የክርስቶስ ልደት ነበሩ።

ከ"ፍጻሜው ዘመን" ጋር በተያያዘ፣ በክርስቶስን የሚቃወም ኃይል ታሪክ ውስጥ እርሱ 1798 እና 1799 ነበር። የፈረንሳይ አብዮት የትንቢት ርዕሰ ጉዳይ ነው። እርሱም በ1789 ተጀመረ፤ እና ለአሥር ዓመታት ቆይቶ በ1799 በተቀጠረለት ጊዜ ተፈጸመ፤ ልክ እንደ 1798 የተቀጠረ ጊዜ እንደነበረ። እነዚህ ሁለቱ በአንድነት ለአውሬው የተሰጠውን የሞት ቀስል ይለዩና ደግሞ በአውሬው ላይ ተቀምጦ የነበረችውንና በእርሱ ላይ የነገሠችውን ሴት ያመለክታሉ። ዳርዮስ ጦር ሠራዊቱን በ"ቅጥሩ" ውስጥ በማስገባት ጠላቱን ድል ያደረገ ንጉሥ ነበር፤ እርሱም ጠላቱን ያሸነፈው የ"ብረት መጋረጃውን" ቅጥር በማፍረስ ስለሆነ ሬጋንን ይወክላል። ቂሮስ ደግሞ መጀመሪያውን ቡሽ ይወክላል፤ ምክንያቱም ቂሮስ ቂሮስ ታላቁ ተብሎ ይታወቃል፤ እንዲሁም ጆርጅ ቡሽ መጀመሪያው ቡሽ ታላቁ ሲሆን፣ የመጨረሻው ቡሽ ደግሞ ቡሽ ታናሹ ነው።

እነዚህ ሁለቱ ነገሥታትና የሚወክሉአቸው ሁለቱ ቀኖች በእውነት አንድ ምልክት ስለሆኑ ነው። አንዱ ባቢሎን የምትገዛበትን ሰባ ዓመት ያመለክታል። ያ የሰባ ዓመት ዘመን በ538 ዓ.ዓ. ወደ ተወሰነለት ጊዜ ደረሰ።

በዳርዮስም ይወከላል። የሰባ ዓመት ምርኮኝነት መፈጸሙም በ536 ዓ.ዓ. ወደ ተወሰነለት ጊዜ ደረሰ። በቂሮስም ይወከላል። በአንድነት “የፍጻሜ ዘመንን” ይወክላሉ፤ በዚያን ጊዜ ትንቢታዊ ብርሃን ሊፈታ ይገባል። በ1798 የራእይ አሥራ አራት የመጀመሪያው መልአክ ወደ “የፍጻሜ ዘመን” ደረሰ፤ እኅት ዋይትም ያ መልአክ “ከኢየሱስ ክርስቶስ ያነሰ ሰው አልነበረም” ትላለች።

በቂሮስ ሦስተኛው ዓመት፣ የእግዚአብሔር ሕዝብ አለቃ እና ለመላእክት ሊቀ መላእክት የሆነው ሚካኤል፣ ቂሮስን ለማነጋገርና ቂሮስ ለእግዚአብሔር ሕዝብ ወደ ኢየሩሳሌም እንዲመለሱ እና ከተማዬቱን፣ መቅደሱን፣ አደባባዮቹንና ቅጥሮቹን እንደገና እንዲሠሩ የሚፈቅድ ከሦስቱ አዋጆች የመጀመሪያውን እንዲያውጅ የሚመራውን ብርሃን ለማጽናናት ወረደ። ያ ሥራ በ1798 በ“ዘመን መጨረሻ” የጀመረውን የመጀመሪያውና የሁለተኛው መልአክ ሥራ ምሳሌ ነበረ።

ሚካኤል በመጨረሻው ዘመን በዳርዮስና በቂሮስ ዘመን መውረዱ፣ በ1798 የመጀመሪያው መልአክ መምጣቱን ይወክል ነበር፤ እነርሱም በአንድነት በ1989 “በመጨረሻው ዘመን” የዚያው መልአክ መምጣትን ያመለክታሉ። 1989 የ“መጨረሻው ዘመን” ወቅትን ጀመረ፣ እንዲሁም የተቀጠረ ጊዜ ነበር። የተቀጠረ ጊዜ የትንቢታዊ የዘመን ክፍለ ጊዜ መፈጸሙን ይገልጣል። በ1863 የተፈጠረው ዓመፅ፣ ለዘመናዊ መንፈሳዊ እስራኤል በመጀመሪያው “ቃዴስ” ላይ፣ በ1989 “በተቀጠረው ጊዜ” የተፈጸመ የአንድ መቶ ሃያ ስድስት ዓመታት ጊዜ መጀመሪያ ነበር። አንድ መቶ ሃያ ስድስት፣ ከአንድ ሺህ ሁለት መቶ ስድሳ አስራት፣ ወይም አሥረኛ ክፍል ነው፤ እና በ1798 በአንድ ሺህ ሁለት መቶ ስድሳ ዓመታት መጨረሻ ላይ፣ የመጀመሪያው መልአክ እንቅስቃሴ ወደ ታሪክ ገባ። በ1989 በአንድ መቶ ሃያ ስድስት ዓመታት መጨረሻ ላይ፣ የሦስተኛው መልአክ እንቅስቃሴ ወደ ታሪክ ገባ።

በዳንኤል ምዕራፍ አሥራ አንድ ቁጥር አንድ ውስጥ፣ ገብርኤል የተወከለው ታሪክ በ1989 በፍጻሜው ዘመን ከቂሮስ ጋር እንደሚጀምር በመለየቱ ጥንቃቄ ያለውና ትክክለኛ ነው። ታላቁ ቂሮስ በዚያ ታላቁን ቡሽ ይወክላል፤ ከእርሱም በኋላ ሦስት ነገሥታት ይከተላሉ። ከዚያም ከሁሉም እጅግ የበለጠ ባለጠጋ የሆነ አራተኛ ንጉሥ ይነሣል። ስለዚህ፣ ግሪክን ሁሉ የሚያነሣው ያ ባለጠጋ አራተኛ ንጉሥ፣ ከ1989 ጀምሮ ያለው ስድስተኛው ፕሬዚዳንት ነው።

በአሥረኛው ምዕራፍ ውስጥ በተመዘገቡት ክስተቶች ዳንኤል እያዘነ እንደሆነ ተገልጿል፤ እንዲሁም በዚያ የሐዘን ልምምዱ ውስጥ ራእዩን ሲመለከት ወደ ክርስቶስ መልክ ይለወጣል። የሐዘኑ ሃያ አንድ ቀናት የሆነው ጊዜ በትንሣኤ የሚጠናቀቅ የሞት ዘመንን ይወክላል። በአሥረኛው ምዕራፍ ሚካኤል ከሰማይ ወርዶ መጥቷል፤ በይሁዳ ሰባትም ሲወርድ ሙሴን ያስነሣል። በራእይ አሥራ አንድ ምዕራፍ ሙሴ (እና ኤልያስ) ተገድለው ለሦስት ቀን ተኩል ምሳሌያዊ ቀናት በመንገድ ላይ ሞተው ናቸው። ከዚያም ሙሴ (ከኤልያስ ጋር) በ“ታላቅ ድምፅ” ይነሣሉ።

ከሦስት ቀንና ተኩልም በኋላ ከእግዚአብሔር የሕይወት መንፈስ ወደ እነርሱ ገባ፤ በእግሮቻቸውም ቆሙ፤ ያዩአቸውም ሁሉ ታላቅ ፍርሃት ወረደባቸው። ከሰማይም፡- “ወደዚህ ውጡ” የሚል ታላቅ ድምፅ ሰሙ። በደመናም ወደ ሰማይ ወጡ፤ ጠላቶቻቸውም ተመለከቱአቸው። ራእይ 11፣11፣ 12።

የሚያስነሣው “ታላቅ ድምፅ” የመልአክ አለቃው ድምፅ ነው፤ መልአክ አለቃውም ሚካኤል ነው።

ጌታ ራሱ በጩኸት፣ በመላእክት አለቃ ድምፅ፣ በእግዚአብሔርም መለከት ከሰማይ ይወርዳል፤ በክርስቶስም የሞቱት አስቀድመው ይነሣሉ። 1 ተሰሎንቄ 4:16

የሙሴና የኤልያስ መገደልና እንደገና መነሣት የተመዘገበበት ታሪክ የመቶ አርባ አራት ሺህ ማኅተም የሚደረግበት ታሪክ ነው። ያ ታሪክ በራእይ አሥራ ስምንት ያለው መልአክ “የመጀመሪያ ድምፅ” በመስጠቱ ጀመረ፤ ይህንም እኅት ዋይት በኒውዮርክ ከተማ ያሉት ታላላቅ ሕንፃዎች በተጣሉ ጊዜ እንደደረሰ

ትለይታለች፣ ይህም በመስከረም 11, 2001 ነበር። በራጅም ምዕራፍ አሥራ ስምንት ያለው “ሁለተኛ ድምፅ” ግን በቅርቡ በሚመጣው የእሁድ ሕግ ጊዜ ይሰማል፤ በዚያን ጊዜም የእግዚአብሔር ሌላ መንጋ ከባቢሎን ተጠርቶ ይወጣል። ዳንኤል “ማራህ” ራጅምን በማየት ወደ ክርስቶስ አምሳል እንደሚለወጥ የሚወከልበት ይህ ታሪክ ነው፤ “ማራህ” ራጅም የ“ማሬህ” ራጅም የሴት ወገን መግለጫ ነው። ይህ የ“ምክንያት አምጪ” ራጅም ነው፤ የሚታየው ምስል በሚመለከቱት ውስጥ እንዲደገም የሚያደርግ “ያስከትላል”።

ያ የማተሙ ታሪክ፣ እንዲሁም በዳንኤል ምዕራፍ አሥር ውስጥ ያለው የዳንኤል መለወጥ፣ በሚካኤል መውረድ ጊዜ፣ በሙሴ፣ በኤልያስና በዳንኤል የተወከሉትን ሲያስነሣና ሲለውጥ ያካትታል። ትንሣኤውን በመልእክ አለቃው “ታላቅ ድምፅ” ያከናውናል፤ እንዲሁም ሁለቱም አንድ ናቸው ስለዚህ ሁለቱም የራጅም ምዕራፍ አሥራ ስምንት ድምፅ ስለሆኑ፣ በመጀመሪያውና በመጨረሻው ድምፃች መካከል ሦስተኛ “ድምፅ” ይሰጣል። መካከለኛው ድምፅ ዓመፅ የሚወከልበት ነው፤ ምክንያቱም ሚካኤል ሙሴን ሲያስነሣ፣ ዓመፅ ደራሲ የሆነው ሰይጣን በዚያ ለመቃወም ቢገኝም፣ ከሰይጣን ጋር ክርክር አላደረገም።

ነገር ግን ሚካኤል ዋናው መልእክ፣ ከሰይጣን ጋር ስለ ሙሴ አስከሬን ሲከራከርና ሲከስ በስድብ ፍርድ ሊወቅሰው አልደፈረም፤ ነገር ግን፡- ጌታ ይገሥድህ አለ። ይሁዳ 7።

መስከረም 11, 2001 የጀመረውና በቅርቡ በሚመጣው የእሁድ ሕግ የሚያበቃው የማተም ዘመን ጅምር፣ በ“እውነት” ፊርማ ተለይቶ ተመልክቷል፤ ምክንያቱም በዚያ ዘመን መካከል፣ በሐምሌ 2023፣ ታላቁ የመልእክ ኃይል ድምፅ፣ መካከለኛውን ድምፅን ለመስማት የሚመርጡትን በክርስቶስ የሞቱት ሙታን የማስነሣት ሥራ ጀመረ። ልብ በሉ፤ 2023 ከ2001 በኋላ ሃያ ሁለት ዓመታት ይሆናል፣ እና ሃያ ሁለት ከሁለት መቶ ሃያ አሥረኛ ነው፤ ይህም በመለኮትና በሰብአዊነት መካከል ያለው ትስስር ምልክት ሲሆን፣ እንዲሁም የመመለስ ምልክት ደግሞ ነው።

በ2023 ዓ.ም. ሐምሌ፣ ከኢየሱስ ክርስቶስ ራሱ ያነሰ ማንነት ያልሆነው፣ እርሱም እውነት የሆነው፣ እርሱም ደግሞ ሚካኤል የሆነው፣ እርሱም በእጁ መልእክት ይዞ የሚወርደው አልፋና አሜጋ የሆነው ብርቱ መልእክ መጣ። በእጁ ያለችው ትንሽ መጽሐፍ እስከ መጨረሻዎቹ ዘመናት ድረስ የታተመችው የዳንኤል ክፍል ናት።

“በራጅም መጽሐፍ ውስጥ የመጽሐፍ ቅዱስ መጻሕፍት ሁሉ ተገናኝተው መጨረሻቸውን ያገኛሉ። እዚህ የዳንኤል መጽሐፍ ተጨማሪ ክፍል አለ። አንዱ ትንቢት ነው፤ ሌላው ግን ራጅም ነው። የታተመው መጽሐፍ ራጅም መጽሐፍ ሳይሆን፣ ከዳንኤል ትንቢት ውስጥ ከመጨረሻው ዘመን ጋር የሚያያዘው ክፍል ነበር። መልእኩም፣ ‘አንተ ግን ዳንኤል ሆይ፣ ቃሉን ዝጋ፤ መጽሐፉንም እስከ ፍጻሜው ዘመን ድረስ አትም’ ብሎ አዘዘ። ዳንኤል 12፡4።” የሐዋርያት ሥራ, 585.

ከዳንኤል ትንቢት ውስጥ ከመጨረሻው ዘመን ጋር የሚዘመደው ክፍል ምዕራፍ አሥራ አንድ ነው። እርሱም የምዕራፍ አሥራ አንድ የመጨረሻዎቹ ስድስት ቁጥሮች ናቸው፤ ነገር ግን በይበልጥ በእነዚያ የመጨረሻ ስድስት ቁጥሮች ውስጥ ተደግመው የሚገኙት በዚያ ምዕራፍ ውስጥ ያሉ ታሪኮች ናቸው።

“ለማጣት የሚገባን ጊዜ የለም። አስጨናቂ ዘመናት በፊታችን አሉ። ዓለም በጦርነት መንፈስ ተነቃቅታለች። በቅርቡ በትንቢቶች ውስጥ የተነገሩት የመከራ ትዕይንቶች ይፈጸማሉ። በዳንኤል አስራ አንደኛ ምዕራፍ ያለው ትንቢት ሙሉ ፍጻሜውን ለማግኘት ቀርቦአል። በዚህ ትንቢት ፍጻሜ የተፈጸመው ብዙ ታሪክ ደግሞ ይደገማል።” Manuscript Releases, ቁጥር 13, 394.

የዳንኤል መጽሐፍ ምዕራፍ አስራ አንድ ቁጥር አስራ ስድስት፣ በቁጥር አርባ አንድ እንደገና የሚደገም ታሪክን ያሳያል፤ ምክንያቱም በዚያ ቁጥር የሰሜን ንጉሥ በክቡርቱ ምድር ላይ ይቆያል። የቁጥር አስራ ስድስት ታሪክ፣ የሮማው ጄኔራል ፖምፔይ ይሁዳንና ኢየሩሳሌምን ወደ ምርኮ ባገባበት ጊዜ ምን እንደነበረ ያመለክታል።

ነገር ግን በእርሱ ላይ የሚመጣው እንደ ፈቃዱ ያደርጋል፤ በፊቱም የሚቆም አይኖርም፤ በክብርም ምድር ውስጥ ይቆማል፤ እርስዎም በእጁ ትጠፋለች። ዳንኤል 11፡16።

ይህን ቁጥር ከዚህ ቁጥር በፊት ያሉትን ቁጥሮች ለመመርመር እንደ መሠረታዊ መደገፊያ ልጠቀምበት እፈልጋለሁ፤ ስለዚህ ይህን ግንዛቤ አስቀድሜ አቀርባለሁ። ከእስክንድር ታላቁ መንግሥት በቁጥር ሦስትና አራት ውስጥ ከተከፈለ በኋላ የሚከተለው ታሪክ በ1989 እንደሚጀምር እና ከዚያም የአሁኑን የዩክሬን ጦርነት፣ የፑቲንን በምዕራብ ኃይሎች ላይ ያሸነፈበትን ድል፣ እንዲሁም የፑቲንን ቀጣይ ሸንፈት እንደሚለይ ለማሳየት እንፈልጋለን፤ ይህም ወደ ቁጥር አሥራ ስድስት ያስገባል።

ምንም እንኳን ግብጽ በሰሜኑ ንጉሥ አንቲዮኮስ ፊት መቆም ባልቻለችም፣ አንቲዮኮስ ግን አሁን በእርሱ ላይ የመጡትን ሮማውያን ፊት መቆም አልቻለም። ከዚህ በኋላ በእየተነሣ በመጣው በዚህ ኃይል ፊት የሚቋቋም መንግሥት ከእንግዲህ ወዲህ አልነበረም። በፖምፔይ በክ.ዓ. 65 አንቲዮኮስ አሲያቲኮስን ከግዛቶቹ በነጠቀ ጊዜ ሰርያ ተሸነፈች፤ ከዚያም ወደ ሮማ ግዛት ተጨመረች፤ ሰርያም የሮማ አውራጃ ሆነች።

“ያው ኃይል ደግሞ በቅድስቲቱ ምድር ሊቆምና ሊያጠፋት ነበር። ሮም ከእግዚአብሔር ሕዝብ ከሆኑት አይሁድ ጋር በቃል ኪዳን በክርስቶስ በፊት 161 ተቀላቀለች፤ ከዚያ ዘመንም ጀምሮ በትንቢታዊ የዘመን ቁጠራ ውስጥ ጎልቶ የሚታይ ስፍራ ይዞታል። ነገር ግን በይሁዳ ላይ ሥልጣን በተግባራዊ ድል እስከ ክርስቶስ በፊት 63 ድረስ አላገኘችም ነበር፤ ከዚያም በኋላ በሚከተለው መንገድ።”

ጳውጅይ ከጳንጦስ ንጉሥ ሚትሪዳጥስን በተቃወመው ዘመቻ ተመልሶ ሲመጣ፣ ሁለት ተፎካካሪዎች ማለትም ሂሮቃኖስና አርስጦጦሎስ ለይሁዳ ዘውድ በመታገል ላይ ነበሩ። ጉዳያቸው በጳውጅይ ፊት ቀረበ፤ እርሱም ወዲያውኑ የአርስጦጦሎስ ይገባኛል ባይነት የተመሰረተበትን ግፍ አስተዋለ፤ ነገር ግን በጣም የናፈቀውን ወደ ዐረቢያ የሚያደርገውን ዘመቻ እስኪፈጽም ድረስ በዚያ ጉዳይ ላይ ውሳኔ ማስተላለፍን ፈለገ፤ ከዚያም በኋላ ተመልሶ መጥቶ ጉዳያቸውን ፍትሐዊና ተገቢ መስሎ በሚታየው መሠረት እንደሚያስተካክል ዓይጋ ሰጠ። አርስጦጦሎስ የጳውጅይን እውነተኛ አመለካከት በመገንዘብ ፈጥኖ ወደ ይሁዳ ተመለሰ፤ ሕዝቡንም አስታጠቀ፣ ለብርቱ መከላከያም ተዘጋጀ፤ በማንኛውም አደጋ ቢሆን እንኳ ዘውዱን ለራሱ ለማቆየት ቁርጦ ነበር፤ ይህም ዘውድ ለሌላ እንደሚፈረድ አስቀድሞ አይቶ ነበርና። ጳውጅይም ሸሽቶ የሄደውን በቅርብ ተከተለው። ወደ ኢየሩሳሌም ሲቀርብ፣ አርስጦጦሎስ በወሰደው መንገድ ላይ መጻጻፍት ጀምሮ፣ ሊገናኘው ወጣ፤ ሙሉ በሙሉ መገዛትንና ብዙ ገንዘብ እንደሚሰጥ በመተማመንም ጉዳዩን ለማስታረቅ ሞከረ። ጳውጅይም ይህን ቅናሽ ተቀብሎ፣ ገንዘቡን እንዲቀበል በአንድ የወታደሮች ክፍል ራስ ጋቢኒዮስን ላከው። ነገር ግን ያ ሌተና ጄኔራል ወደ ኢየሩሳሌም በደረሰ ጊዜ፣ በሮቹ በፊቱ ተዘግተው አገኘ፤ ከቅጥሩም አናት ላይ ያሉት ሰዎች ከዚያ ስምምነት ጋር ከተማይቱ እንደማትጸና ነገሩት።

“ጳውጅይ በዚህ መንገድ ሳይቀጣ እንዲታለል ስላልፈቀደ፣ ከእርሱ ጋር ይዘት የነበረውን አርስጦጦሎስን በብረት እግር ቁልፍ አሰረው፤ ወዲያውም ከሠራዊቱ ሁሉ ጋር በኢየሩሳሌም ላይ ዘመተ። የአርስጦጦሎስ ወገኖች በታውን ለመከላከል ነበሩ፤ የሂርካኖስ ወገኖች ግን በሮቹን ለመክፈት ነበሩ። እነዚህ የኋለኞቹ በብዛት ስለነበሩና ስለተበረቱ፣ ጳውጅይ ወደ ከተማይቱ በነጻ እንዲገባ ተፈቀደለት። ከዚያም የአርስጦጦሎስ ተከታዮች ጳውጅይ ያን ስፍራ ለማስገዛት እንደተቆረጠ በሙሉ እንደነበረ፣ እነርሱም ደግሞ እንዲሁ ለመከላከል ፍጹም ውሳኔ አድርገው ወደ ቤተ መቅደሱ ተራራ ሸሹ። በሦስት ወራት መጨረሻ በቅጥሩ ላይ ለጥቃት በቂ የሆነ ፍርስራሽ ተፈጠረ፣ ስፍራውም በሰይፍ ኃይል ተወሰደ። በዚያ ተከትሎ በመጣው አስፈሪ እልቂት ውስጥ አሥራ ሁለት ሺህ ሰዎች ተገደሉ። የታሪክ ጸሓፊው እንደሚመለከተው፣ በዚያን ጊዜ በመለኮታዊ አገልግሎት የተሠማሩ ካህናት በረጋ እጅግ በጽኑ አላማ የተለመደውን ሥራቸውን ሲቀጥሉ፣ በዙሪያቸው ያለውን የዱር ሁከት የማያስተውሉ እንደሚመስሉ፣ በዙሪያቸውም ወዳጆቻቸው ለእልቂት ሲሰጡ ሳለ፣ እንዲሁም ብዙ ጊዜ የራሳቸው ደም

ከመሥዋዕቶቻቸው ደም ጋር ሲቀላቀል፣ ይህን ማየት ልብን የሚነካ ትዕይንት ነበር።”

“ጦርነቱን ካበቃ በኋላ፣ ፖምፔይ የኢየሩሳሌምን ቅጥሮች አፈረሰ፣ ብዙ ከተሞችንም ከይሁዳ ሥልጣን በማውጣት ወደ ሰርያ ሥልጣን አስተላለፈ። በአይሁድ ላይም ግብር ጫነ። እንዲሁ ለመጀመሪያ ጊዜ ኢየሩሳሌም በድል አድራጊነት በዚያ ኃይል እጅ ሥር ተደረገች፤ ያም ኃይል “የክብር ምድርን” ፈጽሞ እስኪያጠፋት ድረስ በብረታዊ ጭብጥ ይዞ የሚገዛት ነበር።” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 259, 260.

ይህን ጥናት በሚቀጥለው ጽሑፋችን እንቀጥላለን።

ከእግዚአብሔር ሕዝብ መካከል ክርክር ወይም መነቃቃት አለመኖሩ ጤናማ ትምህርትን አጥብቀው እየያዙ እንደሆነ የሚያረጋግጥ ፍጹም ማስረጃ መሆን የለበትም። በእውነትና በስህተት መካከል ግልጽ ልዩነት እያደረጉ እንዳልሆኑ ለመፍራት ምክንያት አለ። በቅዱሳን መጻሕፍት ምርመራ አዳዲስ ጥያቄዎች ሲነሡ ባይኖሩ፣ ሰዎችም እውነት እንዳላቸው ለራሳቸው ለማረጋገጥ መጽሐፍ ቅዱስን እንዲፈልጉ የሚያነሣሣ የአስተያየት ልዩነት ባይኖር፣ እንደ ጥንት ዘመን ሁሉ አሁንም ብዙዎች ልማድን ይጠብቃሉ፣ የማያውቁትንም ያመልካሉ።

«አሁን ያለውን እውነት እናውቃለን ብለው የሚናገሩ ብዙዎች የሚያምኑትን ምን እንደሆነ እንኳ እንዳያውቁ ተገልጦልኛል። የእምነታቸውን ማስረጃዎች አያስተውሉም። ለአሁኑ ዘመን ሥራ የሚገባውን ግምት የላቸውም። የፈተና ጊዜ ሲመጣ፣ አሁን ለሌሎች የሚሰብኩ ሰዎች ራሳቸው የያዙትን አቋም በሚመረምሩበት ጊዜ፣ በብዙ ነገሮች ላይ በቂ ምክንያት ሊሰጡ እንደማይችሉ ያገኛሉ። እንዲህ በተፈተኑ ድረስ ያላቸውን ታላቅ ድንቁርና አላውቁም ነበር። በቤተ ክርስቲያንም ውስጥ የሚያምኑትን እንደሚረዱ በቀላሉ የሚቆጥሩ ብዙዎች አሉ፤ ነገር ግን ክርክር እስኪነሣ ድረስ የራሳቸውን ድካም አያውቁም። ከእነርሱ ጋር ያሉት የአንድ እምነት ሰዎች ተለይተው፣ እምነታቸውን ለማስረዳት ብቻቸውን በተናጠል ለመቆም ሲገደዱ፣ እንደ እውነት የተቀበሉትን ነገሮች ስለሚመለከቱ ሐሳባቸው ምንኛ የተደባለቀ እንደሆነ በማየት ይደነቃሉ። በእርግጥ በመካከላችን ከሕያው አምላክ መራቅና ወደ ሰዎች መመለስ፣ መለኮታዊ ጥበብን በሰብዓዊ ጥበብ መተካት እንዳለ የተረጋገጠ ነው።»

“እግዚአብሔር ሕዝቡን ያነሣል፤ ሌሎች መንገዶች ካልተሰኩ፣ መናፍቃን በመካከላቸው ይገባሉ፤ እነርሱም እነርሱን ይነፍሳሉ፣ ገለባውን ከስንዴው ላይተው ያወጣሉ። ጌታ ቃሉን የሚያምኑ ሁሉ ከእንቅልፋቸው እንዲነቁ ይጠራል። ለዚህ ዘመን የሚስማማ ክቡር ብርሃን መጥቶአል። ይህ በእኛ ላይ በቅርብ የደረሱብንን አደጋዎች የሚያሳይ የመጽሐፍ ቅዱስ እውነት ነው። ይህ ብርሃን ቅዱሳን መጻሕፍትን በትጋት እንድናጠና እና የምንይዛቸውን አቋሞች በእጅጉ ጥልቅ መርምሮ እንድንፈትሽ ሊመራን ይገባል። እግዚአብሔር የእውነት ገጽታዎችና አቋሞች ሁሉ በጸሎትና በጾም በፍጹም እና በጽናት እንዲመረመሩ ይፈልጋል። አማኞች እውነት ምን እንደሚሆን በሚመለከት በግምትና በያልተገለጹ ሐሳቦች ላይ ሊያርፉ አይገባቸውም። እምነታቸው በእግዚአብሔር ቃል ላይ ጽኑ መሠረት ሊኖረው ይገባል፤ እንዲሁም የፈተና ጊዜ ሲመጣ እና ስለ እምነታቸው መልስ እንዲሰጡ በሽንጎች ፊት ሲቀርቡ፣ በእነርሱ ውስጥ ስላላቸው ተስፋ ምክንያት በየዋህነትና በፍርሃት ማቅረብ ይችላሉ ዘንድ።”

“ተነሣሁ፣ ተነሣሁ፣ ተነሣሁ። ለዓለም የምናቀርባቸው ጉዳዮች ለእኛ ሕያው እውነታ ሊሆኑ ይገባል። መሠረታዊ የእምነት መጣጥፎች እንደሆኑ የምንቁጥራቸውን ትምህርቶች በመከላከል ጊዜ ፈጽሞ ጠንካራ ያልሆኑ ክርክሮችን እንዳንጠቀም መጠንቀቅ እጅግ አስፈላጊ ነው። እነዚህ ተቃዋሚን ለጊዜው ዝም ሊያሰኙ ይችላሉ፣ ነገር ግን እውነትን አያከብሩም። ተቃዋሚዎቻችንን ዝም ከማሰኘት ብቻ ሳይሆን፣ እጅግ ቅርብና ጥልቅ ምርመራን የሚቋቋሙ ጠንካራ ክርክሮችን ማቅረብ ይገባናል። ራሳቸውን እንደ ተከራካሪዎች ያሠለጠኑ ሰዎች የእግዚአብሔርን ቃል በፍትሕ እንዳይይዙት ታላቅ አደጋ አለ። ተቃዋሚን በምንገናኝበት ጊዜ፣ በአማኙ ውስጥ እምነትን ለማጽናት ብቻ ሳይሆን፣ በእርሱ አእምሮ

ውስጥ ማመንን የሚያነቃቃ ሁኔታ ውስጥ ጉዳዮቹን ለማቅረብ በቅን ልብ መጣጣር ይገባል።”

“ሰው በአእምሮ እድገቱ ምንም ያህል ከፍ ቢል፣ ለአንድ አፍታ እንኳ ከፍተኛ ብርሃን ለማግኘት ቅዱሳት መጻሕፍትን በጥልቅና ያለማቋረጥ መመርመር አያስፈልግም ብሎ አያስብ። እኛ እንደ ሕዝብ በግል ትንቢትን የምናጠና ሰዎች እንድንሆን ተጠርተናል። እግዚአብሔር የሚያቀርብልንን ማንኛውንም የብርሃን ጨረር እንድናስተውል በትጋት ልንጠብቅ ይገባል። የእውነትን የመጀመሪያ ብልጭታዎች ልንይዝ ይገባል፤ እናም በጸሎት የተሞላ ጥናት አማካይነት ይበልጥ ግልጽ ብርሃን ሊገኝ ይችላል፣ እርሱም ለሌሎች ሊቀርብ ይችላል።”

“የእግዚአብሔር ሕዝብ በምቾት ሲኖርና ባለው የአሁኑ ብርሃን ሲረከ፣ እርሱ እነርሱን እንደማይወድድ እርግጠኞች ልንሆን እንችላለን። ለእነርሱ የሚያበራውን የተጨመረና ዘወትር የሚጨምር ብርሃን ለመቀበል ሁልጊዜ ወደ ፊት እየተንቀሳቀሱ እንዲሄዱ ፈቃዱ ነው። የቤተ ክርስቲያን የአሁኑ አቋም ለእግዚአብሔር የማያስደስት ነው። ተጨማሪ እውነትና የበለጠ ብርሃን እንዳያስፈልጋቸው እንዲሰማቸው ያደረገ ራስን መታመን ገብቶአል። እኛ ሰይጣን በቀኝና በግራ፣ በፊታችንና ከኋላችን የሚሠራበት ዘመን ውስጥ እየኖርን ነው፤ ነገር ግን እኛ እንደ ሕዝብ ተኝተናል። እግዚአብሔር ሕዝቡን ወደ እርምጃ የሚያነሳ ድምፅ እንዲሰማ ይፈልጋል።” Testimonies, volume 5, 707, 708.